

Dimarts Sant

Text de l'Evangelí (Jn 13,21-33.36-38): En aquell temps, mentre Jesús era a taula amb els seus deixebles, es contorbà i afirmà: «Us ben asseguro que un de vosaltres m'ha de trair». Els deixebles es miraven els uns als altres, perquè no sabien de qui ho deia. Un dels deixebles, el qui Jesús estimava, era a taula al costat d'Ell. Simó Pere li fa senyes perquè li preguntí de qui parla. Ell es reclinava sobre el pit de Jesús i li diu: «Senyor, qui és?». Jesús respon: «És aquell a qui donaré el tros de pa que ara sucaré». (...) Ell [Judes], després de prendre el tros de pa, sortí de seguida. Era de nit.

(...) Simó Pere li diu: «Senyor, on vas?». Jesús li respon: «Ara tu no pots seguir-me allà on jo vaig. M'hi seguiràs més tard». Pere li replica: «Senyor, per què no et puc seguir ara mateix? Donaré per tu la vida!». Jesús li contesta: «¿Tu vols donar la vida per mi? T'ho ben asseguro: no cantarà el gall que no m'hagis negat tres vegades».

L'apòstol: feblesa humana i vocació divina

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui Jesús en comença davant la debilitat dels seus. Sap que, pocs dies més tard, patirà molt per la nostra salvació. Amb discreció i delicadesa, lamenta que un d'ells el trairà. Ningú no ho creu possible. Simó Pere, que estima sincerament el Senyor, fa tota mena de declaracions. Però..., en realitat, tres dies després negà tres vegades conèixer el "Natzarè".

Heus aquí el misteri de la feblesa dels Apòstols elegits pel mateix Jesucrist. Tots i cadascú som —més o menys— com Judes o com Simó Pere. El fet més gran és que Déu no deixa de cridar-nos al seu costat. I sempre ens perdona si, com Pere, sabem plorar.

—Senyor Jesús, desconfio de les meves forces: sense Vós no puc seguir-vos. Gràcies perquè m'heu cridat, però, si us plau, tingueu paciència amb mi i no em deixeu mai malgrat que jo us abandonés. Prego sant Pere que, amb el seu cor, sempre pugui retornar a Déu.